

РЕШЕНИЕ

№ 110

гр. гр. Добрич, 21.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ДОБРИЧ в публично заседание на двадесет и първи октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Павлина Н. Паскалева

при участието на секретаря Нели Ил. Бъчварова
като разгледа докладваното от Павлина Н. Паскалева Търговско дело №
20213200900130 по описа за 2021 година
и за да се произнесе съобрази следното:

Производството по делото е образувано по предявен от В. В. С., ЕГН *****, представляван от своя настойник А. И. А., ***** и двамата с адрес гр.Балчик, ул.“****“ №9 срещу „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр.София, район Триадица, бул.“****“ №89Б иск за заплащане на сумата от 600 000 лв. (съгласно изменение, допуснато с определение от о.с.з. от 21.10.2022г.), представляваща обезщетение за неимуществени вреди /болки, страдания и психически стрес/, вследствие претърпяно на 17.08.2020г. в с.Белгун, община Каварна, област Добрич ПТП, виновно причинено от водача на лек автомобил марка и модел „Форд Фокус“ с рег. №*** – *** А., застрахован по риска „Гражданска отговорност на автомобилистите“ при ответника, ведно със законна лихва върху сумата от 12.11.2020г. до окончателното изплащане.

Претенциите на ищеца се основават на следните, изложени в исковата молба обстоятелства:

На 17.08.2020 г., около 17.10 ч., в с. Белгун, област Добрич, водачът на лек автомобил марка и модел „Форд Фокус“, с рег. № ***, *** А. движейки се по ул.Първа, в посока от с.Септемврийци към с.Травник, губи контрол над управлението от него автомобил, навлиза в насрещното платно за движение,

преминава през левия тротоар по посоката си на движение и удря намиращото се до бетонна ограда дете В. В. С.. За произшествието е съставен Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 5/17.08.2020 г. Образувано е и досъдебно производство № 123/2020 г., по описа на РУП- Каварна.

При злополуката В. С., дете на седем години, е пострадало тежко и в увредено състояние е транспортирано до МБАЛ „Света Анна - Варна" АД. Прието е в Отделението по анестезиология и интензивно лечение в тежко увредено общо състояние, с рани и изгаряния по главата, торса, крайници и цялото тяло, със съчетана травма на глава, гръден кош, корем, таз и крайници, в травматичен шок. Състоянието му е било животозастрашаващо. Назначени са му различни изследвания и прегледи, от които са установени: сомнолентно до сопорозно състояние, охлузвания и наранявания по цялото тяло, рана на главата и лицево-челюстна травма, с фрактура на долна челюст, деформация на десен крак, тахипнеично дишане /учестено/ с дихателна честота около 35 дишания в минута, тахикардия /учестена сърдечна дейност/; травматичен шок; парциален пневмоторакс върхово вляво, лява раменна става -фрактура на метафиза на хумерус; фрактура на дистална диафиза на тибия и фибула с дислокация; фрактура на дясна бедрена кост в средна трета на диафизата с дислокация; кости на черепа - фрактура на мандибулата вляво в областта на ангулусмандибуле и вдясно на нивото на 2-ри и 3-ти зъб; парциален колапс на подлежащия белодробен паренхим; умерени контузионни промени в дясна гръдна половина с наличие на умерен пневматоцеле; дискретен пневмомедиастинум; фрактура на лява раменна кост в проксималната трета; фрактури на 1-ва, 2-ра и 3-та ребрени дъги вляво дорзално паравертебрално и 1-ва вдясно дорзално и други. Поради задълбочаваща се дихателна недостатъчност, детето е интубирано и е поставено на изкуствена белодробна вентилация. Поставен му е дрен вляво. След консултации и клинично обсъждане е взето решение за извършване на оперативно лечение по спешност.

На 18.08.2020 г. под обща анестезия на В. е направено открито наместване с вътрешна фиксация на бедрената кост в дясно - тибия и фибула. Извършена е репозиция с Киршнерови игли. Направена е и още една операция за наместване на фрактура с вътрешна фиксация - фемур. При нея е извършена репозиция и фиксация с титаниеви еластични пирони. Постоперативно при ищеца настъпват усложнения -нестабилна хипертермия. Намирал се е в

крайно тежко общо състояние, седиран с Морфин и Мидазолам, на изкуствена белодробна вентилация, с отслабено дишане, с артериално кръвно налягане около 40/15 mmHg, за което му се е вливало Норадреналин, корем - неактивна абдоминална абдоминоцентеза и изразена термо асиметрия на краката.

Ищецът В. С. е приведен в Клиниката по ортопедия и травматология на лечебното заведение за долекуване. Поставена му е диагноза: Счупване на тялото на бедрената кост, закрито вдясно; Множество счупвания на подбедрицата, закрито вдясно; Счупване на горна челюст; Контузия на главен мозък; Контузия на корем, гръден кош, бели дробове; Счупване на ребра; Счупване на горния край на раменна кост, закрито вляво; Изгаряния III-та степен по торса, долни крайници и глава; Травматичен шок. След близо двумесечен престой в МБАЛ „Света Анна - Варна“ АД, на 13.10.2020 г. ищецът е изписан за амбулаторно ортопедично лечение и е насочен към Клиниката по пластична хирургия към ВМА - Варна.

На 13.10.2020 г. В. С. е приет в Клиника по термична травма, пластично-възстановителна и естетична хирургия на ВМА МБАЛ - Варна в увредено общо състояние, ограничено подвижен, с болки и множество рани и изгаряния по различни части на тялото. Отново са му направени изследвания и прегледи, при които са констатирани: рани от изгаряния в етап гранулации в окципитална област, десен брахиум, ляв брахиум, преден и заден корпус, десни подбедрица и стъпало; наличие на алопетичен участък от цикатрициална тъкан във фронто-париетална област на главата; следи от повърхностни изгаряния по преден корпус; обща площ на изгарянията -20% от т.п., състояние след фрактура на дясна бедрена кост с МОС, лекостепенно разместване по ширина и наличие на субпериостаяен хиперкалус; дясна подбедрица -състояние след фрактура на дясна тибия с МОС, на същото ниво има фрактура и на фибулата; дислокация по ширина на фрагментите, като горна част на фибулата е с абнормна позиция; състояние след фрактури на двете кости на дясната подбедрица след МОС и други. Иззети са секрети за микробиологично изследване. При иззетите секрети са изолирани: псевдомонас аеругиноса и кандида албиканс. Провеждани са консултации с педиатър, анестезиолог, онкохематолог и физиотерапевт. На ищеца е поставена диагноза: Термично изгаряне на глава, тяло и десен долен крайник - I-III ст. - 21 %. Предписано му е медикаментозно лечение и са планирани оперативни интервенции. Направени са 3 операции за хирургична обработка

на раните. На 16.10.2020г. е извършена ексцизия на гранулациите и на места опресняване на раневите ръбове с обща площ на раните около 13 % от т.п., след което е присадена кожа на дясно стъпало и на останалите зони, която е взета от бедрата на пациента. На 19.10.2020 г. под венозна анестезия е извършена ПСП, направено е щателно почистване на раните, подменени са превръзките, след което е коригирана позицията на дясното стъпало и подбедрицата до физиологична позиция. Поставена е имобилизационна лонгента до проксимална трета на бедрото.

На 26.10.2020г. на ищеца е извършена поредна оперативна интервенция, при която са направени щателно почистване, дебридман на девитализираните тъкани по засегнатите от изгарянето зони и щателна хемостаза. Раните са превързани с Дурафанбър, Йодасепт и Кортизонов унгвент. След проведеното лечение в болнични условия, В. С. е изписан на 30.10.2020 г., като са му дадени препоръки за хигиенно-диетичен режим. Предписана му е медикаментозна терапия и му е указано да прави превръзки два пъти седмично с Грануфлекс до приключване на епителизацията на тъканите, ежедневно да третира раните с мехлем, съдържащ невен, да прилага компреси, еластични бинтове или облекло върху засегнатите зони.

Пътният инцидент е причинил на В. С., дете на 7 години, внезапно и неочаквано увреждане на здравето и множество болки и страдания. Изпаднал е в напълно безпомощно състояние за продължителен период от време. Бил е напълно обездвижен на легло. Повече от два месеца детето е било само, настанено за лечение в болнично заведение. Счупването на челюстта е затруднило говора му и възможността да се храни пълноценно. Това е наложило приемането на предимно течна храна, като към настоящия момент В. изпитва трудности и болка при хранене и говорене.

Въпреки проведеното лечение към настоящия момент В. все още не е възстановен, като са налице трайни и необратими последици за физическото му и психическо здраве. Налице е невъзможна самостоятелна походка, ищецът се придвижва с помощни средства, детски патерици, като в резултат на травмите са налице изкривяване и скъсяване на долните крайници. В. е в състояние да извършва единствено ограничени по обем движения, като при ежедневното си обслужване се нуждае от чужди грижи и помощ. От момента на инцидента до настоящия момент ищецът изпитва болезненост и дискомфорт в областта на травмите. Поради силните болки му е прилагалана

терапия с Морфин и Мидазолам, а към настоящия момент често приема обезболяващи медикаменти. Освен множеството травматични увреди, В. е получил и тежки изгаряния, обхващащи почти цялото му тяло – глава, корем, ръце, лице, крака, гръб. Тези изгаряния непосредствено след инцидента са били източник на силни болки и страдания. Извършвани са ежедневни превръзки и обработване на раните, които са били силно болезнени. От тези изгаряния към настоящия момент при В. са налице груби и големи по обем белези, обхващащи лицето, тила, корема, гърба, двете ръце и двата крака. Белезите са загрозяващи и са променили изцяло вида и облика на детето.

Многото травми, продължителният период на лечение и болките са изолирали В. С. от естествената му среда и са ограничили нормалното му развитие. След всичко преживяно В. е необщителен и мълчалив, а ПТП е нарушил и редовния учебен процес. И към момента изпитва трудности при дишане, в резултат на дългия период от време, когато е бил поставен на изкуствено дишане. Сега се оплаква от лесна уморяемост и задъхване и при малка физическа активност, от главоболие и болки в цялото тяло.

Освен физически при ищеца са налице и промени в мисловната му дейност и интелектуално развитие. След инцидента при В. са настъпили промени, изразяващи се в невъзможността да запомня, бързо забравя, задава едни и същи въпроси, лесно се ядосва, разплаква, станал е избухлив и нетърпелив. Срамува се от белезите и невъзможността сам да се придвижва и играе с приятели. И до момента има неспокоен сън, трудно заспива, а на сън се стряска и плаче. Едва седем годишен В. е преживял изключително тежки травми, които са белязали начина му на живот до края на дните му. Всички белези по тялото напомнят на детето за случилото се и кошмара, който е преживял и видял. Според лекуващите лекари пълно възстановяване е невъзможно, като в бъдеще му предстои допълнително лечение и операции.

Видно от представения Констативен протокол за ПТП с пострадали лица и справката, извършена от страницата на Информационния център към Гаранционния фонд, към момента на събитието, виновният водач, управлявал лек автомобил марка и модел „Форд Фокус“, с рег. № *** е имал валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, сключена с ответното дружество, с полица №BG/06/120001085941, валидна от 22.04.2020г. до 21.04.2021г.

Съгласно чл.380 от КЗ /в сила от 01.01.2016г./, лицето, което желае да

получи застрахователно обезщетение, е длъжно да отправи към застрахователя писмена застрахователна претенция. Съгласно чл.429, ал.1, т.1 от КЗ застрахователят се задължава да покрие в границите на определената в застрахователния договор застрахователна сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди, които са пряк и непосредствен резултат от застрахователното събитие. Във връзка с това на 12.11.2021г. била отправена претенция до застрахователя на отговорния за ПТП водач - „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД, с искане да бъде определено и изплатено дължимото застрахователно обезщетение – молба с вх.№94-Р-214/12.11.2020г. Застрахователят не е определил и изплатил застрахователно обезщетение по заявената извънсъдебна претенция – писмо с изх.№0-92-14885/19.11.2020г., което поражда правния интерес на основание чл.432, ал.1 КЗ от предявяването на настоящата претенция по исков ред.

С оглед обстоятелството, че застрахователят е уведомен на 12.11.2020г., то от този момент върху претендираната сума следва да бъде начислена и законна лихва до окончателното ѝ заплащане.

В срока по чл.367, ал.1 от ГПК от ответника е депозиран писмен отговор на исковата молба с вх.рег.№ 2902/19.10.2021г.

Заявява се оспорване на претенцията изцяло по основание и размер.

Оспорват се всички елементи от фактическия състав на непозволеното увреждане. Оспорва се изцяло отговорността на застрахования по задължителна застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите при ответното застрахователно дружество водач *** А. за настъпване на процесното ПТП. Оспорва се наличието на вина като субективно отношение и като елемент от фактическия състав на непозволеното увреждане на водача *** А. към момента на настъпване на ПТП от 17.08.2020г. Същият не е реализирал виновно и противоправно поведение, в резултат на което да е причинено процесното ПТП и да е настъпил вредоносния резултат. *** А., при управлението на застрахования лек автомобил не по своя вина е бил поставен в невъзможност да избегне настъпването на пътнотранспортното произшествие, не е нарушил виновно правилата за движение по пътищата и за него събитието е случайно, по смисъла на чл. 15 от НК. Същият, като водач на застрахования лек автомобил, не е имала техническа и професионална възможност да предотврати настъпването на пътнотранспортното

произшествие. Към исковата молба няма приложени каквито и да е доказателства в подкрепа на тезата, че причина за настъпване на събитието са действията на водача на л.а. „Форд Фокус" с рег. № ***.

За да се ангажира отговорността на застрахователя по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите трябва да са налице всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД за носене на отговорност от прекия причинител - застрахован спрямо увреденото лице за обезщетяване на причинените му вреди. Отговорността на застрахователя е функционално обусловена от отговорността на застрахования деликвент и има вторичен характер, т.е. застрахователят дължи обезщетение за вредите, доколкото застрахованият е отговорен спрямо увредените лица за сепарирането им. Отговорността на застрахователното дружество при наличие на сключен договор гражданска отговорност е обусловена и от установяването на отговорност на застрахованото лице за причинено от него увреждане. Доказването на основанието по чл. 45 от ЗЗД за деликтната отговорност на прекия причинител на вредите е изцяло в тежест на ищеца, който претендира обезщетение за неимуществени вреди.

Отговорността от непозволено увреждане, съгласно чл. 45 от ЗЗД възниква тогава когато пряка и непосредствена последица от виновното и противоправно поведение на едно конкретно лице са настъпили вреди - имуществени и/или неимуществени, в патримониума на увреденото лице. Фактическият състав на деликтната отговорност включва четири кумулативни елемента - противоправно поведение, вреда, причинна връзка и вина, която съгласно чл.45 от ЗЗД се предполага до доказване на противното.

При условията на евентуалност е направено възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалото лице В. В. С.. Твърди се, че същият се е намирал на пътното платно, а не на тротоара, с което е нарушена нормата на чл. 114 от ЗДП, съгласно която на пешеходците е забранено да навлизат внезапно на платното за движение, както и да пресичат платното за движение при ограничена видимост. С оглед на изложеното, пострадалият е допринесъл в значителна степен за настъпилите болки и страдания, които е претърпял. Твърди се, че пострадалият е имал обективната възможност да възприеме автомобила и обстановката на пътното платно и да предприеме действия, с които да предотврати настъпване на ПТП. Следва да се има предвид, че на пешеходеца не е предоставено правото да не държи

сметка за приближаващите превозни средства. „Правото на предимство на пешеходците, както и на водачите на пътни превозни средства е абсолютно по своето съдържание, но относително по своя ефект. А това означава, че никога не може да загуби своите права носителят на това право, което законът му е предоставил, но когато безопасността на носителя на правото е застрашена и той има възможност да се откаже от неговото осъществяване, възниква задължението да не го осъществи на всяка цена.“ – Решение №1089/77г. по н.д.№928/77г. на ВС, III н.о.

Разпоредбата на чл. 51, ал. 2 от Закона за задълженията и договорите - "ако пострадалият е допринесъл за настъпването на вредите, обезщетението може да се намали" - урежда гражданскоправните последици от деянието и е задължителна за приложение от гражданския съд. Доколкото причинителят на вредите отговаря само за онези вреди, които са в пряка причинна връзка с неговото собствено виновно поведение, той не следва да отговаря за вредите, които са последица от поведението и на самия пострадал. Фактът на съпричиняване следва да бъде отчетен при реализиране гражданската отговорност на водача на МПС, респ. на неговия застраховател, в частта за определяне размера на обезщетението, дължимо на пострадалия. На основание чл.51, ал. 2 от ЗЗД, дължимото обезщетение на ищеца следва да бъде намалено.

Заявява се оспорване на механизма на настъпване на процесното ПТП, както и на твърденията в исковата молба за наличие на пряка и непрекъсната причинно-следствена връзка на настъпилите увреждания на ищеца с механизма на ПТП.

Оспорва се твърдението в исковата молба, че ищецът търпи твърдените неимуществени вреди в посочения размер и интензитет. Не съществува основание в закона, въз основа на което, съдът да презюмира действително претърпените неимуществени вреди. Съгласно чл. 51, ал. 2 от ЗЗД, за вреди, причинени от непозволено увреждане, обезщетение се дължи за всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Тези вреди, обаче, трябва да са действителни, реално причинени - да съществуват обективно. А чл.52 от ЗЗД прогласява, че обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Ответникът не е обвързан от твърденията на ищеца, нито по отношение наличието на неимуществени вреди, нито относно техния размер.

Оспорват се твърденията в исковата молба, за „лесна уморяемост и задъхване“, „главоболие и болки в цялото тяло“, „промени в мисловната дейност и интелектуално развитие“ у ищеца. Не са представени никакви доказателства в подкрепа на тези твърдения. Не са ясни и твърденията в исковата молба, че ищецът търпи постоянни болки в крака и походката му е невъзможна.

Оспорва се размера на предявения иск за неимуществени вреди. Същият е прекомерно и неоснователно завишен съобразно претърпените от ищеца вреди, трайната съдебна практика и социално-икономическите условия на живот в страната, и в противоречие с принципа на справедливост, прогласен в чл. 52 от ЗЗД. В случай, че ищцовата страна докаже наличието на твърдените вреди и че същите са вследствие на виновното поведение на застрахован в ответното дружество водач, то видът и интензитетът им в никакъв случаи не могат да имат за паричен еквивалент стойността, претендирана от него.

Оспорва се и претенцията по акцесорния иск за плащане на обезщетение за забава в размер на законната лихва. Неоснователността на главния иск води и до неоснователност на иска за присъждане на законна лихва. Оспорва се искането за присъждане на законна лихва от датата на увреждането. Същата е дължима от датата, на която застрахователят е изпаднал в забава. В случая молбата за определяне на застрахователно обезщетение е получена от ответното дружество на 12.11.2020 г. Съгласно чл.496 от КЗ застрахователят по ГО следва да се произнесе в тримесечен срок от предявяване на претенцията. В тази връзка лихвата е дължима от 12.02.2021 г., а не от датата на поканата -12.11.2020 г.

На основание чл. 175 от ГПК се заявява признаване наличието на застрахователно правоотношение породено от договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за лек автомобил марка „Форд“, модел „Фокус“, с рег. № ***, валидна към момента на събитието.

Ищецът е депозирал допълнителна искова молба с вх.рег.№ 3553/19.11.2021г. Поддържат се изложените в исковата молба твърдения и доводи, както и се оспорват наведените от ответника възражения.

В срока по чл.373, ал.1 ГПК ответникът е подал отговор на допълнителната искова молба. Поддържат се наведените с отговора на исковата молба възражения.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, заедно и поотделно и по вътрешно убеждение, приема за установено следното от фактическа страна:

От констативен протокол за ПТП с пострадали лица №5/17.08.2020г., се установява възникнало на същата дата ПТП около 17.10ч. в с.Белгун, ул.Първа между лек „Форд Фокус" с рег. № ***, управляван от *** А. и пешеходците *** И. /починала/, *** В. С. /починал/, *** /починал/, *** Д. Г. /починал/, В. В. С. /с травми/ и *** /с травми/.

С постановление от 25.02.2022г. на Окръжна прокуратура Добрич образуваното срещу *** А. ДП №123/2020г. по описа на РУ-МВР Каварна е спряно. В мотивите на постановлението се сочи, че психичното състояние на А. не му позволява да носи наказателна отговорност. При ПТП А. е получил тежка черепно-мозъчна травма вследствие на която е настъпил апатико-абуличен синдром, поради което се допуска, че промените в мозъчната дейност влияят върху способността му правилно да възпроизвежда и възприема факти от действителността в настоящо и минало време.

По искане на страните по делото е назначена авто-техническа експертиза, чието заключение не е оспорено от страните и е кредитирано от съда като обосновано и мотивирано. От заключението се установява следния механизъм на ПТП: На 17.08.2020 г. около 17.10 ч. в с. Белгун по ул. Първа, в посока от с.Септемврийци към гр. Добрич се е движел лек „Ford Focus 1.8" с рег. № ***. Пътната настилка е била асфалтова, суха, запазена, без повреди и неравности по нея, по прав участък от пътя в района на произшествието. Автомобилът е бил управляван от *** А. от с.Белгун, който е пътувал сам в автомобила си. Произшествието е настъпило през светлата част на денонощието, при ясно време и много добра метеорологична видимост. При извършения оглед на кормилния механизъм, окачването на предния мост, задния мост, ходовата част и спирачната система на лекия автомобил не са установени неизправности, които да са съществували преди произшествието и които биха могли да бъдат причина за неговото настъпване.

Наближавайки мястото на произшествието, в района след центъра на селото, лекият автомобил се е движаел със скорост около 141,06 км/ч. В същото време в участъка от улицата, намиращ се след центъра на селото и непосредствено преди кръстовището с ул. Единадесета, в ляво от платното за движение, на левия тротоар, върху оградата от бетонни блокчета, отделяща

го от парка, намиращ се в ляво от тротоара са били седнали З. К. И., М. М. М. и Х. М. П., а по същия тротоар в посока към центъра на селото са се движели *** Д. Г., *** И. и нейните деца *** В. С., В. В. С. и *** на 1 година, който е бил в детска количка.

Непосредствено преди настъпване на произшествието, водачът на лекия автомобил „Ford Focus 1.8" с рег. № *** е загубил контрол над управлението на автомобила си, които е започнал да се отклонява в ляво, като в същото време е и започнал да се завърта около вертикалната си ос по посока обратна на часовниковата стрелка. Така плъзгайки се странично и изнасяйки постепенно дясната странична част на купето си напред, лекият автомобил се е качил върху левия тротоар. Намиращият се на оградата от бетонни блокчета З. И. е възприел приближаващия се към него лек автомобил с висока скорост и е отскачил назад, като в същото време е избутал намиращите се до него М. М. М. и неговия внук в същата посока. В следващия момент е настъпил удар на предната част на лекия автомобил в бетонната ограда и седналият на нея Х. М. П. и непосредствено след това на дясната странична част на купето му с пешеходците *** Д. Г., *** И. и нейните деца *** В. С., В. В. С. и ***. В резултат на удара, телата на пострадалите пешеходци са изхвърлени по посока на движението на лекия автомобил, след което са се установили в покой. Тялото на ищеца В.С. се е намирало върху левия тротоар по ул.Първа, непосредствено след кръстовището с ул.Единадесета /гледано по посока към гр.Добрич/. В същото време, лекият автомобил е започнал да се наклонява в дясно и се преобръща странично през тавана на купето си, като в същото време завъртането около вертикалната му ос е продължило. До установяването си в покой автомобилът се е завъртял около вертикалната си ос под ъгъл още 320^0 , като в същото време се е завъртял около надлъжната си ос така, че е легнал върху тавана на купето си. След настъпилото пътно транспортно произшествие, лекият автомобил се е установил в покой легнал върху тавана на купето си, като предната му част и част от лявата му странична са били върху левия тротоар по ул.Единадесета, а останалата част от купето му се е намирала върху платното за движение по тази улица, насочен със задната част на купето си в посока към ул.Първа. Към момента на удара с ищеца В.С. лекият автомобил „Ford Focus 1.8" с рег. № *** се е движел със скорост около 73,26 км.ч.

Причина за настъпването на процесното ПТП от техническа гледна точка

са действията на водача на лекия автомобил „Ford Focus 1.8" с рег. № *** с органите за управление, с които действия той е нарушил праволинейното устойчиво движение на автомобила, загубил е контрол над управлението му, което е довело до напускане на платното за движение и преминаването върху левия тротоар, където е настъпил удар в оградата от бетонни блокчета и пострадалите. ПТП е било предотвратимо ако водачът на лекия автомобил „Ford Focus 1.8" с рег. № *** го е управлявал по такъв начин, че да запази устойчивото му движение, да не допусне загубване на контрол над неговото управление и да не напуска платното за движение. Ако непосредствено преди произшествието лекият автомобил се е движел със скорост 50 км/ч. и водачът му е реагирал в същия момент, както при произшествието, като е задействал спирачната система, той е имал възможност да спре автомобила си преди да се качи върху левия тротоар, като по този начин е могъл да предотврати удара с пострадалите пешеходци и настъпването на ПТП.

С оглед установяване вида, характера и продължителността на настъпилите за ищеца В. С. травматични увреждания е назначена съдебно-медицинската експертиза, чието заключение като обосновано и мотивирано и неоспорено от страните, съдът кредитира. След преглед на представените по делото медицински документи вещото лице докладва, че при възникналото ПТП на 17.08.2020г. пострадалият В. С. е получил следните травматични увреждания: Травматичен шок; контузия на ляв бял дроб с наличие на въздух в лява гръдна половина /травматичен пневмоторакс/; счупване на дясно бедро и двете кости на дясната подбедрица; счупване на лява раменна кост; счупване на ляво и дясно рамо на долна челюст; счупване на първа, втора и трета ребрени дъги в ляво и на първа ребрена дъга в дясно; изгаряне I- III степен 21% в тилна област на главата, двете ръце, тялото, дясна подбедрица и стъпало; авто ало пластика на кожни трансплантати и множество ръбци в тилната област на главата, тялото и крайниците.

Контузията на ляв бял дроб и наличието на въздух в лява гръдна половина и множеството травматични увреждания, обусловили развитието на травматичен шок представляват разстройство на здравето, временно опасно за живота, като тази опасност е била съвсем реална и преодоляна благодарение на висококвалифицираната медицинска помощ.

Счупванията на дясна бедрена кост са довели до трайно затруднение движението на долен десен крайник за период от около 4-5 месеца.

Множествените счупвания на двете кости на дясната подбедрица също водят до трайно затруднение движението на долен десен крайник за период от около 4-5 месеца. Двустранното счупване на долната челюст води до трайно затруднение на дъвченето и говоренето за период от около 2-3 месеца. Счупването на три съседни ребрени дъги в дясна гръдна половина води до трайно затруднение движението на снагата за период от около един месец и половина. Счупването на лява раменна кост е довела до трайно затруднение движението на горен ляв крайник за период от около 2-3 месеца.

Изгарянията от суха топлина в областта на тила, тялото и крайниците на 20 % от първа до трета степен, наложили оперативна интервенция с присаждане на кожни участъци и зарастнали с груби цикатрикси водят до значително нарушаване на анатомичната цялост на тялото и крайниците и загрозяване на същите, с постоянен характер и представляват обезобразяване на лицето и други части на тялото.

Установените множество увреждания от силни удари с или върху твърди, тъпи предмети и действие на високи температури представляват тежка съчетана /комбинирана/ травма, обуславяща тежкото общо състояние при приемане и наложилото се преминаване на командно дишане. Болките и страданията, вследствие на получените травматични увреждания са продължили през целия период на лечение - месеци и са наложили купиране с различни обезболяващи и упойващи медикаменти вкл. и морфин.

На пострадалия е проведено лечение с множество медикаменти и вливания, включително и е бил поставен на командно дишане последователно в Клиника за интензивно лечение, Клиника по Ортопедия и травматология и Клиника по термична травма, пластично възстановителна и естетична хирургия. Лечението в болнични заведения вкл. и премахването на имплантите е продължило около 4 месеца, а възстановителния период значително повече - от порядъка на 6-8 месеца.

Според експерта установените травматични увреждания са в причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП, а проведеното лечение е именно за получените множество травми.

Общото здравословно състояние на детето към настоящия момент би следвало да е добро, с дифинитивно излекувани травми, като раневите повърхности от изгаряне също са приключили оздравителния период с множество обширни, груби цикатрикси в тилната област на главата, предната

повърхност на гръдния кош, по всички повърхности на крайниците, обширен груб цикатрикс, обхващащ гръдно-коремната и поясна област, продължаващ назад по тръбната повърхност в лумбалната област. Експертът сочи, че на пострадалия ищец преглед не е бил извършен поради неосигуряване на съдействие за това.

Изслушан в проведеното на 21.10.2022г. открито съдебно заседание, експертът докладва, че вероятно поради неправилно зарастване на фрактурата на бедрената кост е налице скъсяване на долния десен крайник на ищеца. Според експерта съществува възможност за корекция на скъсения крайник.

Освен физическите болки в резултат на телесните увреждания, ищецът получава и психическа травма. Според приетата по делото СПЕ, по време на ПТП ищецът е бил на 8 години и 6 месеца. По данни от анамнезата с нормално емоционално и социално развитие и функциониране в норма за възрастта.

ПТП е нарушило значително цялостното функциониране на детето. Към настоящия момент то е на ниво ниска норма за възрастта, с физически ограничения вследствие претърпяните физически травми – състояние след тежка черепно-мозъчна травма и мозъчна контузия, лекостепенна тревожност в хода на протрахирано протичане на разстройство в адаптацията.

Към момента на прегледа детето страда от разстройство от невротичния кръг, а именно – разстройство в адаптацията, протрахирано протичане. То се определя като състояние на обективен дистрес и емоционално разстройство, обикновено нарушаващо социалното функциониране и изява, които възникват в периода на адаптация към значими жизнени промени или към последиците на стресово жизнено събитие. Разстройството възниква при наличието на стресогенен фактор, клиничната картина включва тревожност, безпокойство, напрежение и гняв; чувство на несправяне със ситуацията, нарушения на функционирането; чести при деца са проявите на регрес. Заболяването обикновено настъпва до един месец от появата на стресогенното събитие или жизнената промяна като продължителността на симптомите може да е от шест месеца, при протрахиране до две години.

Налице са при ищеца клинично значими дефицити в активността на вниманието – то е с намалена концентрация и устойчивост, водещи до леки паметови нарушения (фиксационна и репродуктивна памет със снижение I-ва ст. под норма), което вероятно е последица от дифузна травма на главен

мозък (закрита черепно-мозъчна травма, която протича с общо мозъчна симптоматика и структурно увреждане на мозъка).

Травматичният инцидент, последвалите медицински и оперативни интервенции, отделянето на детето от обичайната му среда са довели до разстройство в адаптацията. Няма данни за приложено лечение по повод психичното състояние, което вероятно е довело до протрахиране на изпитвания от детето психически дискомфорт в резултат на инцидента и последвалите неблагоприятия.

Към настоящия момент цялостното функциониране на детето в границите на ниска форма. Активното внимание е със значително намалени концентрация и устойчивост, леки паметови нарушения (фиксационна и репродуктивна памет със снижение I-ва ст. под норма).

Личността на детето е в процес на формиране и преживяния психичен стрес и травма (непосредствено от последиците от ПТП и загубата на най-близките – майка и брат) могат да окажат влияние върху този процес, като се повишава риска от фиксиране в личностовата структура на тревожно-хиподепресивни черти, ниска самооценка и всички произтичащи от това особености за бъдещото му функциониране.

В контекста на развитието, предстоящото навлизане в юношеската криза, осъзнаването и преработването на психичната травма, могат да се очакват ниска самооценка, трудности при изграждането на емоционални връзки, разстройства от невротичния кръг, депресивни преживявания, поведенчески разстройства. Необходимо е подходящо възпитание и психотерапевтична подкрепа за минимизиране на тази възможност. Необходимо е проследяване и периодични реценки от психолог и психиатър, в контекста на претърпяната тежка черепно-мозъчна травма и дифузна травма на главния мозък и възможните късни последиствия – психиатрични и/или неврологични.

Ищецът е ангажирал по делото гласни доказателства с показанията на свидетелите *** А.а (сестра на бащата на ищеца и негов зам.настойник) и *** И. (братовчедка на ищеца по бащина линия).

Св.М.А.а излага, че след ПТП ищецът В. е бил отведен в МБАЛ „Света Марина“, гр.Варна. Детето било в кома 14 дни, като близките не били допускани до него, получавали информация за състоянието му от лекуващите лекари. След като В. дошъл в съзнание свидетелката била повикана за негов придружител. Детето било упоено, тъй като имало много болки.

Свидетелката го хранела само със супи и прясно мляко, друго не можел да яде заради счупената челюст. Три месеца се хранел само с мляко и бульон от супите, след това започнали да му дават бисквити и хляб. Много отслабнал. В МБАЛ „Света Марина“, гр.Варна детето останало два месеца, като свидетелката била придружител през цялото време. Детето било голо, завито само с един чаршаф, тъй като по цялото му тяло имало рани в кръв и течала гной. След два месеца, с линейка детето било преместено за лечение във военна болница. Там му били направени пластични операции на главата, на гърдите, на гърба, на ръцете, на краката. Престоят на детето във военна болница бил две седмици. При изписването В. бил с гипс, имал гной на бедрото. Свидетелката, по указания на лекаря, почиствала гнойта. Три месеца след произшествието били извадени поставените в крака на В. жезла. Четири месеца след произшествието детето било на легло. След това В. започнал да се изправя, като плачел. Свидетелката го хващала за ръцете като бебе и му помагала да става. И към настоящия момент свидетелката облича и къпе ищеца В., придружава и го обслужва в тоалетната, тъй като той не може да се справя самостоятелно с тези дейности. В продължение на два месеца в гр.Варна били правени рехабилитационни процедури на В.. След почивка отново следва да бъдат проведени такива.

Детето все още има болки в крака. Сухожилието му на увредения крак е покъсо и стъпва само върху ноктите си. Според лекувания лекар, след като В. навърши 18 години трябва да му се направи операция, за да се удължи сухожилието на крака му, за да може да стъпва на стъпалото. Вечер детето изпитва болки в крака, главата, зъба. Свидетелката му дава обезболяващи лекарства, както и има намерение да го заведе на преглед при невролог, както и на преглед за бъбреците. Направените на детето пластични операции започнали да зарастват. Кракът му кървял понякога, но според лекарите това било нормално.

След произшествието детето не е посещавало училище една година, тъй като е било в болницата. Трети клас е започнало през тази година, като е ученик в гр.Балчик. По препоръка на лекар детето ходи на училище с придружител, за да не го блъснат децата или да се подхлъзне и да падне. Според св.А.а В. не се движи самостоятелно. Придвижва се с патерици и с чужда помощ. Детето страда и плаче, защото не може да си играе с децата навън, а има такова желание. Има желание да кара колело, но свидетелката не

му разрешава, защото се страхува да не стане „някоя беля“. Лекарите са препоръчали да се пази. Започнал е да се храни, но му липсва желание. Понякога повръща след ядене.

Свидетелката посетила социалната служба, като споделила, че детето учи, но не помни. В тази връзка предстои детето да се срещне с психолог. Преди ПТП детето не е имало такива проблеми с паметта, учело се хубаво. Свидетелката излага и данни за други негативни промени в поведението на ищеца – чупел вещи у дома – дръжките на вратите, дистанционното на телевизора. Лекарят казал на свидетелката, че това му поведението е следствие на това, че е бил „много упоен“.

Св.И. излага, че живее в съседство със св.А.а, която е нейна майка и те двете полагат грижи за ищеца В.. След катастрофата В. бил откаран в болница в гр.Варна. Бил четиринадесет дни в кома. След като дошъл в съзнание св.А.а станала придружител в болницата. И. само носела храна. Първите дни ищецът не помнел какво се е случило. Внимателно му съобщили за смъртта на майка му и брат му. Плачел, вдигал температура, имал болки. Имал много рани по тялото си и не давал да го докосват. В началото го хранили само със супи и ориз. След изписването от болницата, свидетелката и майка й гледали ищеца. От раните течали кръв и гной, третирали се трудно. Това продължило 5-6 месеца, като през това време ищецът лежал, не можел да се движи. Към настоящия момен раните са излекувани. След проведена в гр.Варна терапия ищецът започнал да се движи. Поставените в крака на детето железа вече са извадени. Извършените пластични операции вече са зарастнали, но се мажат с мехлем. И понастоящем В. се оплаква от болки в главата и крака. След като навърши 17 години трябва да му се направи операция на крака, защото сега той стъпва върху пръстите си.

Детето иска да кара колело, да играе с топка с другите деца, но не може. Самостоятелно се движи само в къщи, а при излизане навън с придружител. Ходи на училище с придружител, който го води с автомобил, за да се избегнат евентуални травми. Сам се храни, но къпането и обличането се извършват от свидетелката или други членове на семейството. Преди катастрофата В. завършил втори клас и трябвало през м.септември да бъде трети клас. Заради ПТП пропуснал една учебна година. Преди се учел добре, а сега не можел да запомня.

На основание чл.15, ал.6 от ЗЗкД по делото е представен социален доклад

от който се установява, че ищецът В. С. е роден от съжителството на *** И. и *** С. Д.. Родителите на детето са починали, като на В. е назначен настоянически съвет по реда на чл.157 от СК. В семейството има родени още четири деца, две от които са починали. Малолетният има и едноутробен брат, който също е починал.

Към момента на социалното проучване грижи за В. полагат А. и *** А.и /настояник и зам.настояник/. Семейство А.и са осигурили на детето подслон, грижа, внимание, достъп до здравна грижа и образователната система. Събраната информация сочи, че семейство А.и съумяват да задоволят адекватно основните битови потребности на малолетния. В. се отглежда в дома на семейство А.и. Жилището представлява едноетажна къща с три стаи, кухня и санитарен възел. За малолетния В. и сестра му има осигурена стая.

За детето е направен избор на личен лекар на територията на гр.Балчик. На детето има издадено ЕР на ТЕЛК с диагноза „счупване на тялото /диафаза/ на бедрената кост с 91% инвалидност. Наличните данни сочат, че на детето са направени всички необходими за възрастта ваксини. В разговор обгрижващите В. лица са споделили, че с цел да осигурят по-добри здравни грижи за него са се консултирали със специалист от УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“, гр.София. Очакват да бъде насрочена операция за „удължаване на сухожилието“, тъй като към момента единият му крак е по-къс от другия. А. споделя, че не знае дали операцията ще бъде заплатна от здравната каса. Видимо В. изпитва дискомфорт при придвижване с патерици. Също така се забелязва, че има белези по откритите части на тялото.

Детето В. С. е ученик в 3-ти клас в ОУ „Антим I“, гр.Балчик. Събраната информация от детето и *** А.а сочи, че то среща затруднения при запомняне на учебния материал. М.А.а оказва помощ на детето при подготовка, но то бързо забравя наученото. Представя се документ, според който детето е освободено от часовете по физическо възпитание, като е посочено, че може да посещава часовете с придружител. Твърди се, че детето има нужда от помощ за придвижване до и от учебното заведение, поради което ежедневно се заплаща за транспорт.

Детето познава роднините си по бащина и майчина линия. Наличните данни сочат, че поддържа контакти с роднините си. Има изградена приятелска среда.

В. С. получава наследствена пенсия в размер на 372,31 лв. През м.февруари

2022г. е получил и еднократна добавка към пенсията в размер на 69,32 лв. Подпомаган е от ДСП Балчик по чл.8д от ЗСПД – 930 лв.

Установява се, че А. А. работи на частно, като не декларира точен размер на реализираните доходи, но заявява, че с тях съумява да задоволи нуждите си. М.А.а не работи, грижи се за домакинството.

Наличните данни сочат, че в пътния инцидент на 17.08.2020г. са загинали майката и брата на детето. В. е трябвало да преживее не само физическата болка, но и загубата на най-близките си. Малолетният споделил, че много му липсват близките. Също така детето е натъжено от факта, че не може да си играе с връстниците си.

Дирекцията изразява становище, че изплащането на обезщетение за претърпените от детето физически и емоционални травми би било в негов интерес и би способствало за по-добро образование и адекватна социална интеграция в обществото.

Страните не спорят и по делото се установява, че лек автомобил марка „Форд Фокус“ с рег.№*** е застрахован по риска „Гражданска отговорност“ в ответното дружество по силата на застрахователна полица № BG/06/120001085941, с начална дата на покритие 22.04.2020г. и крайна дата на покритие до 21.04.2021г.

Установява се, че на 12.11.2020г. е входирана в ответното дружество с вх. №94-Р-214 застрахователна претенция на ищеца за изплащане на застрахователно обезщетение за претърпените от него вследствие на ПТП от 17.08.2020г. вреди.

При тази фактическа установеност, настоящият състав на Добричкия окръжен съд, достигна до следните правни изводи:

Предявените иски са с правно основание чл.432, ал.1 от КЗ (в сила от 01.01.2016 г.), вр.чл.45 и чл.52 от ЗЗД и чл.86 ЗЗД.

Съобразно разпоредбата на чл.429, ал.1 КЗ със сключването на договор за застраховка "Гражданска отговорност", застрахователят поема задължението да покрие отговорността на застрахования към трети лица за причинените имуществени и неимуществени вреди. Същевременно разпоредбата на чл.477, ал.1 и ал.2 КЗ предвижда, че обект на застраховане по задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е гражданската отговорност на застрахованите физически и юридически лица за причинените от тях на трети лица имуществени и неимуществени вреди, свързани с

притежаването и/или използването на моторни превозни средства.

Основателността на прекия иск на увредения срещу застрахователя за обезщетяване на причинените в резултат на застрахователно събитие вреди, предполага установяването при условията на пълно и главно доказване от страна на ищеца на валиден застрахователен договор; настъпило по време на действие на застрахователния договор застрахователно събитие, представляващо покрит от застраховката риск; противоправност на поведението на застрахования водач на МПС, в резултат на което е причинено ПТП; обстоятелството, че вследствие извършеното ПТП ищецът е претърпял неимуществени вреди, както и размера им; причинно-следствена връзка между поведението на застрахования и претърпените вреди. В тежест на ответника е да докаже наведените от него възражения.

Предявените искове са допустими съгласно разпоредбите на чл.432, ал.1 и чл.498, ал.1 и ал.3 от КЗ, тъй като към исковата молба са представени доказателства относно изпълнението на задължението на ищеца по чл.380 от КЗ. Ищецът е депозирал претенцията си пред ответника, чрез пълномощник на 12.11.2020г. Срокът по чл.496, ал.1 от КЗ е изтекъл, без да е определено и изплатено обезщетение на пострадалия или пък да е бил даден от застрахователя мотивиран отговор на предявената претенция, което обосновава правния интерес от завеждане на настоящото дело.

Съгласно разпределената доказателствена тежест, ищецът установява наличието на всички елементи от фактическия състав на чл.432, ал.1 от КЗ във вр. чл.45 от ЗЗД, ангажиращи отговорността на застрахователя за обезвреда на настъпилите за тях в резултат на деликта неимуществени вреди.

Съдът приема, че събраните в хода на процеса доказателства с категоричност установяват, че отговорен за произшествието е водачът на лекия автомобил „Форд Фокус“ с рег.№*** – *** А.. Същият с поведението си е нарушил правилата за движение по пътищата: Чл. 20, ал. 1 от Закона за движение по пътищата – „Водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват“; Чл. 20, ал. 2 от Закона за движение по пътищата – „Водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозния товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред

всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението.“ - Чл.21, ал.1 от Закона за движение по пътищата – „При избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава скоростта от 50 км/ч за пътно превозно средство от категория „В“ в населено място“, като в случая скоростта на движение и била около 141,06 км/ч., като е загубил контрол върху управлението на автомобила, който се качил върху левия тротоар по ул.Първа в с.Белгун, при което е ударил с автомобила стоящите на същия тротоар пешеходци – ищеца В. В. С. и *** И., *** В. С., ***, *** Д. Г. и ***, като е причинил смъртта на *** И., *** В. С., ***, *** Д. Г. и телесни повреди на ищеца и на ***.

С пълно и пряко доказване ищецът доказва и наличието на останалите елементи от фактическия състав на непозволеното увреждане – настъпилите за него болки и страдания от причинената травма, техния характер, степен и продължителност във времето, както и пряката им причинна връзка с деянието.

Налице е и хипотезата на чл.432, ал.1 КЗ. Доказва се наличието на валиден договор за застраховка "ГО" към датата на реализиране на ПТП между собственика на причинилия увреждането автомобил и ответника като застраховател по риска.

Предвид обхвата на застрахователното покритие, регламентиран в чл.477, ал.1 КЗ, застрахователят обезщетява всички вреди, за които отговаря застрахованото лице на основание чл.45 ЗЗД. Съгласно разпоредбата на чл.477, ал.2 от КЗ застраховани лица са собственикът на моторното превозно средство, за което е налице валидно сключен застрахователен договор, както и всяко лице, което ползва моторното превозно средство на законно основание.

Съгласно задължителните за съдилищата постановки, дадени с Постановление № 4/23.12.1968 г. по гр. д. № 2/1968 г. на Пленума на ВС, понятието "справедливост" не е абстрактно понятие, а е свързано с преценка на обективно съществуващи конкретни обстоятелства. За да се определи обезщетение, съставляващо справедлив паричен еквивалент на претърпени от деликт болки и страдания, е необходимо да се отчете действителният размер на моралните вреди, с оглед на характера и тежестта на уврежданията, интензитета и продължителността на болките, причинените морални

страдания, осакатявания, загрозявания, както и икономическата конюнктура в страната към момента на причиняване на вредите. Следва задължително да бъдат изтъкнати и надлежно оценени всички обстоятелства, обосноваващи размера на дължимото по чл.52 ЗЗД обезщетение. С оглед определяне справедлив размер на дължимото обезщетение, следва да бъдат съобразени характера, степента и продължителността на търпените от ищеца болки и страдания от причинените с ПТП травми, така и наличието на съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия.

В конкретния случай ищецът В. С. е малолетно дете, към момента на осъществяване на ПТП и настъпване на вредите на 8 години, физически здраво. В резултат на процесното ПТП малолетният е получил следните травматични увреждания: травматичен шок; контузия на ляв бял дроб с наличие на въздух в лява гръдна половина /травматичен пневмоторакс/; счупване на дясно бедро и двете кости на дясната подбедрица; счупване на лява раменна кост; счупване на ляво и дясно рамо на долна челюст; счупване на първа, втора и трета ребрени дъги в ляво и на първа ребрена дъга в дясно; изгаряне I- III степен 21% в тилна област на главата, двете ръце, тялото, дясна подбедрица и стъпало; авто ало пластика на кожни трансплантати и множество ръбци в тилната област на главата, тялото и крайниците. Приет е в болницата в коматозно състояние, продължило около две седмици. Болничното лечение е продължило повече от два месеца, като са му извършени множество оперативни интервенции. Заемал е принудително легнало положение в продължение на 5-6 месеца. Счупването на челюстта е довело до затруднения в храненето и говоренето. Наложило се е приемането на предимно течна храна.

Претърпяното ПТП внася значителна промяна в начина на живот на ищеца. Получените множество травматични увреждания са наложили продължителен болничен престой – повече от два месеца. Установява се, че болничния и следболничния период са били придружени с изключително силни болки и дискомфорт. Понастоящем се придвижва с патерици и с придружител. Не може самостоятелно да се облича, къпе и пр. Ищецът – дете на десет години е лишено от възможност да общува пълноценно с връсниците си, да си играе.

Установяват се настъпили трайни увреди на здравето на ищеца. Долният десен крайник на ищеца е по-къс, което нарушава функцията на този крайник и налага придвижване с помощни средства. Множеството изгаряния по тялото

на ищеца, независимо от проведените операции, са нарушили анатомичната цялост на тялото, зарастнали са с груби цикатрикси. Получените белези са с постоянен характер и представляват обезобразяване на лицето и други части на тялото на ищеца.

Доказва се и наличието на травми на психиката. Според заключението по СПЕ, след ПТП детето страда от разстройство от невротичния кръг, а именно – разстройство в адаптацията, протрахирано протичане. Налице при ищеца са клинично значими дефицити в активността на вниманието – то е с намалена концентрация и устойчивост, водещи до леки паметови нарушения (фиксационна и репродуктивна памет със снижение I-ва ст. под норма). Травматичният инцидент, последвалите медицински и оперативни интервенции, отделянето на детето от обичайната му среда са довели до разстройство в адаптацията. Преживявания психичен стрес и травма могат да оказват влияние върху този процес, като се повишава риска от фиксиране в личностовата структура на тревожно-хиподепресивни черти, ниска самооценка и всички произтичащи от това особености за бъдещото му функциониране.

Анализираните по-горе писмени и гласни доказателства установяват изключително високи по степен и продължителност, понесени от ищеца травми, като свързаните с тях болки и страдания, с оглед критериите за справедливост, могат да бъдат репарирани със сумата от 400 000 лева. Предвид необходимостта съдът да търси максимално точното пресичане на претърпяната вреда и паричната компенсация за удовлетворяване обществената нагласа за справедливост, реципрочност и еквивалентност, искът, предявен за сумата от 600 000 лева, се явява прекомерно завишен. За горницата над 400000 лв. до претендираните 600000 лв. искът следва да бъде отхвърлен.

Доколкото размерът на дължимото обезщетение следва да се определи окончателно и съобразно възраженията на ответника, съдът дължи преценка на възражението за съпричиняване на вредоносните последици. Застрахователят релевира възражение за съпричиняване, обосновано с твърдения за нарушаване на правилата за поведение на пешеходците – чл.114 от ЗДвП. При разглеждането на възражението съдът следва да извърши преценка доколко поведението на пострадалата ищца е способствало за настъпване на деликтния резултат. Релевантен за съпричиняване на вредата е

само онзи конкретно установен принос, без който наред с проявеното от виновния неправомерно поведение, не би се стигнало до вредоносен резултат. Поради това не всяко поведение на пострадалия, действие или бездействие, дори и когато не съответства на предписаното от закона, може да бъде определено като съпричиняващо вредата по смисъла на чл. 51, ал. 2 ЗЗД, а само това, чието конкретно проявление се явява пряка и непосредствена причина за произлезлите вреди.

В случая съдът намира за неоснователно възражението на ответника за съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалия ищец. От доказателствата по делото безспорно се установява, че към момента на ПТП ищецът се е движел по тротоара на ул.Първа в с.Белгун, лекият автомобил „Форд Фокус" с рег. №***, управляван от *** А. се е качил върху тротоара и именно там е бил ударен ищецът. При това ищецът, като пешеходец, не може да бъде квалифициран като съпричинител за настъпване на процесното ПТП. Следва извода, че няма основание за приложение на чл.51, ал.2 ЗЗД, респ. за редуциране на определеното по справедливост, обезщетение за неимуществени вреди.

Върху уважената претенция за неимуществени вреди ищецът претендира заплащане на законната лихва от 12.11.2020г. до окончателното плащане. При произнасянето си съдът съобрази разпоредбите на чл.429, ал.2 и ал.3 КЗ, предвиждащи, че в застрахователното обезщетение се включват и лихвите за забава, когато застрахованият отговаря за тях пред увреденото лице и се заплащат от застрахователя само в рамките на застрахователната сума (лимита на отговорност). В този случай от застрахователя се плащат само лихвите за забава, дължими от застрахования, считано от датата на уведомяването от застрахования за настъпването на застрахователното събитие по реда на чл.430, ал.1, т.2 от Кодекса или от датата на уведомяване или на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице, която от датите е най-ранна. В случая по делото са налице данни, че ищецът е предявил претенция пред ответното дружество на 12.11.2020г. Не са налице данни ответникът да е бил уведомяван от застрахованото лице за настъпилото произшествие. При това в полза на ищеца следва да се присъди обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главното парично задължение – обезщетение за неимуществени вреди, считано от 12.11.2020г. до окончателното погасяване на задължението.

По разноските:

Съобразно на уважената част от иска се дължат сторените от ищеца съдебно-деловодни разноски. Ищецът е сторил разноски в размер на 1811 лв. (500 лв. – депозит по САТЕ; 511 лв. – депозит за СПЕ и 800 лв. – депозит за СМЕ). Съобразно уважената част от исковите претенции в полза на ищеца следва да се присъдят разноски в размер на 1207,33 лв.

На ответната страна също се следват сторени по делото разноски пропорционално на отхвърлената част от исковите. Ответникът е сторил разноски в размер на 700 лв. – заплатено адвокатско възнаграждение. От тях съобразно отхвърлената част от исковата претенция в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 233,33 лв., на основание чл. 78, ал. 3 и чл. 78, ал. 8 от ГПК.

Ищецът е бил освободен от внасяне на държавна такса в производството на основание чл.83, ал.2 от ГПК, поради което и на основание чл.78, ал.6 ГПК ответното дружество следва да бъде осъдено да заплати в полза на Бюджета на съдебната власт, по сметка на Добрички окръжен съд сумата от 16000 лв., представляваща дължимата държавна такса, определена съгласно чл. 1 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, върху размера на уважената част от исковите.

Водим от горното Окръжният съд,

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр.София, район Триадица, бул.“****“ №89Б да заплати на В. В. С., ЕГН *****, представляван от своя настойник А. И. А., ***** и двамата с адрес гр.Балчик, ул.“****“ №9 сумата от 400 000 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди /болки, страдания и психически стрес/, вследствие претърпяно на 17.08.2020г. в с.Белгун, община Каварна, област Добрич ПТП, виновно причинено от водача на лек автомобил марка и модел „Форд Фокус“ с рег. №*** – *** А., застрахован по риска „Гражданска отговорност на автомобилистите“ при ответника, ведно със законна лихва върху сумата от 12.11.2020г. до окончателното изплащане, като ОТХВЪРЛЯ иска за горницата над 400000 лв. до претендирания размер от 600000 лв.,

както и сторените по делото разноси в размер на 1207,33 лв.

Присъдените суми могат да бъдат заплатени от ответника по следната посочена от ищеца банкова сметка: ***, при „Първа инвестиционна банка “ АД, титуляр на сметката Р. И. М..

ОСЪЖДА В. В. С., ЕГН *****, представляван от своя настойник А. И. А., ***** и двамата с адрес гр.Балчик, ул.“****“ №9 да заплати на „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр.София, район Триадница, бул.“****“ №89Б сторените по делото съдебно-деловодни разноси в размер на 233,33 лв., пропорционално на отхвърлената част от иска.

ОСЪЖДА „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр.София, район Триадница, бул.“****“ №89Б да заплати по сметка на Окръжен съд Добрич, в полза на Бюджета на съдебната власт, сумата от 16000 лв. - дължима държавна такса.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд гр.Варна в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Добрич: _____